

Ik ben ... en werk 12 jaar bij de politie. Ik heb als specialisme de ME gekozen.

Ik verklaar bij de commissie omdat de cultuur binnen de organisatie totaal verrot is.

Als agent, ME-er, maar vooral als mens, kan ik niet langer doorgaan met het met geweld aanhouden van, en inslaan op onschuldige mensen.

Sinds de coronacrisis begon, maar ook al daarvoor, treden we als agenten en ME-ers steeds repressiever op. Van enige terughoudendheid bij het toepassen van geweld is inmiddels geen sprake meer.

Ook gaan we steeds sneller tot aanhouding over. De minste tegenspraak wordt, met 'belediging' als reden, als excuus gezien tot aanhouding over te gaan.

Ik was als bij de demo op het Malieveld op 21 juni. Ik verklaar hier dat we instructies hadden om met maximale inzet van geweld het veld te ontruimen.

Het is nooit een optie geweest de demo rustig te laten verlopen. Dat veld moest leeg. Met geweld, als ontmoediging voor mensen die nog onderweg waren naar Den Haag.

Binnen de organisatie is er geen ruimte om je twijfels over het optreden van de politie en ME te uiten. Voor je het weet ben je een 'wappie', en heb je letterlijk geen leven meer.

Aangehouden demonstranten worden vernederd. Dat begint al in de arrestantenbus. Daar worden ze uitgescholden, en als oud vuil behandeld. Daarmee bedoel ik dat ze worden geduwd en tegen de grond worden gewerkt, met kneuzingen en blauwe plekken als gevolg.

Gewonde demonstranten krijgen op het bureau geen medische hulp. Ze zitten geregeld onder het bloed, vaak van hoofdwonden, want die bloeden erg. Daarom slaan we als ME trouwens op het hoofd. Veel bloed is afschrikwekkend voor de rest van de demonstranten

We bekommeren ons niet om demonstranten die door ons optreden gewond zijn geraakt. Mensen die ons om hulp vragen worden weggestuurd. Ik zat op 21 juni 2020 in een politievoertuig, een bus. Een man met een bebloed hoofd klopte op het raampje. Mijn collega draaide het raampje een heel klein stukje open. De man vroeg ons een ambulance te bellen. Mijn collega zei dat dat niet kon, en dat hij maar iemand anders om hulp moest vragen.

Ik was verbijsterd. Deze man was gewond. Ik had gezien dat hij door een collega op het hoofd was geslagen terwijl hij op de grond lag.

Mijn collega draaide het raampje weer dicht en zei dat 'die wappie zijn verdiende loon' had gekregen, en 'dat hij zich nu wel 10 keer bedenkt voor hij weer gaat demonstreren'.

Maar ook als agent op de auto ben je constant bezig met het bekeuren, aanhouden en intimideren van overtreders van de maatregelen. Ook die aanhoudingen gaan vaak met geweld gepaard. Het is duidelijk dat mensen de maatregelen moe zijn, en daardoor vaak stekelig reageren naar ons wanneer we ter plaatse komen. Er is dan al snel sprake van belediging, wat aanleiding geeft tot aanhouding. Het minste verzet wordt dan als excuus gebruikt om de persoon tegen de grond te werken en de handboeien om te leggen.

Ik verklaar hier dat alles wat ik hier zeg stand beleid is vanuit de leiding. Geweld is een instrument geworden om demonstranten en andere burgers te intimideren. Het is nu regel, geen uitzondering.

Vroeger was ik als agent bewaker van de veiligheid, en hulpverlener naar burgers. Nu ben ik uitvoerder van gewelddadig beleid, en daar pas ik voor.

Ik heb mij ziekgemeld, en ga op zoek naar ander werk.

December 2020

Maart 2021

In overleg met de commissie heb ik besloten mijn verklaring voor nu anoniem te houden. Wanneer later bij een eventueel onpartijdig onderzoek beelden van dit verhoor nodig zijn, ben ik daartoe bereid.

*Deze verklaring is op schrift gesteld aan de hand van het mondelinge verhoor. Omdat gebruik is gemaakt van transcriptiesoftware kan er sprake zijn van taal- en/of spellingfouten, waarvoor onze excuses.

BPOC2020